

[Arne Bjerregaard]

rækker sin stærke – men jeg må vistnok sige før så slappe – hånd frem til samarbejde om løsning af de store og alvorlige problemer, der er i landbruget, og som vi i kristeligt folkeparti hele tiden ideligt og især de sidste år har søgt at presse frem til en løsning i forligsforhandlingerne.

Vi er selvfølgelig i kristeligt folkeparti, såvel som jeg også tror i venstre, klar over, at havde vi tacklet problemerne for mere end et år siden, da – det er jeg nødt til at sige – hr. Niels Anker Kofoed i et svar til mig ikke ville, ja, så havde det været ulige lettere. Det havde været billigere, og det havde været mere skånsomt over for talrige familier i landbruget og i mange følgevirkninger.

Vi tror også, at venstre såvel som landbrugserhvervet nu selv ved en nøgtern vurdering må erkende, at havde man i tide fulgt det råd, som vi havde fremført for at skaffe bedre forhold for den animalske produktion i dansk landbrug, nemlig at afskaffe jordskatterne for i stedet – erkender jeg – at indføre en arealafgift, hvis midler indgik i landbrugets investeringsfond, som så kunne udlånes på indekstilvilkår eller til en lav rente, så ville den nuværende økonomiske situation ikke have været den, den er, for den animalske produktion.

Men som venstre og som erhvervet vel vil erkende det først, vil vi også erkende, at denne vej ikke er farbar i øjeblikket og i alt fald ikke hurtigt kan løse de øjeblikkelige problemer i dansk landbrug.

Lad mig så endelig fremføre om de idelige angreb på os med hensyn til særskatten, at kristeligt folkeparti klart stemte imod denne forkætrede skat. Den var og er os altid inderlig imod, men desværre har venstre i et helt år brugt den som syndebuk for alle landbrugets problemer for at bortlede landboernes opmærksomhed fra de reelle kendsgerninger om problemer i landbruget, og disse reelle kendsgerninger er, at venstre ikke handlede, da venstre havde de rige muligheder herfor.

På denne baggrund er det glædeligt, at venstre i dag erkender dette, at venstre i dag fremlægger et seriøst forslag, selvfølgelig med underpunkter indeholdende de obligatoriske partipolitiske paradeforslag, som nu engang hører til – og vi skal ikke afvise, at vi undertiden også kan fremkomme med sligt.

Ser vi nu på venstres forslag, som jeg tror er seriøst ment, lad mig så sige om A, at det,

der ligger i A, netop er det, som vi i forligspartiernes kreds søger at realisere, og som venstre sagde de ville, men vel ikke havde rigtig held til at realisere i deres regeringstid: vi skal have renten ned, vi skal have standset inflationen, vi skal have øget opsparringen. Ja men deri er vi enige. Man kan selvfølgelig spørge, om man egentlig fremmer opsparringen ved at sætte renten ned; det er i grunden meget diskutabelt. Så kan man selvfølgelig lave andre foranstaltninger, men det er vel ikke det, der er tænkt på.

Vi skal have underskuddet væk fra statsbudgettet såvel som på betalingsbalancen, siger venstre endvidere under A. Ja men det er netop det, vi prøver på i øjeblikket. Vi er ganske enige med venstre heri. Men vi må bare sige: skal vi vente på, at det bliver realiseret, selv om vi får venstre til hjælp – hvad vi håber – ja, så er landbruget eller en stor del af det for længst afgået ved døden.

Under punkt B vil venstre have afviklet alt skat på produktionsjord, og dér må jeg selvfølgelig spørge: hvorfor gjorde venstre ikke det i sin regeringstid?

Venstre vil have nedsat formueskatten. Venstre ved, at vi i forligspartiernes kreds har nedsat den formueskat, som de såkaldt røde indførte i december.

Venstre vil have ophævet kapitalvindingskatten. Hvorfor fik venstre ikke engang den lempet i sin regeringstid? Vi har dog fået den lempet så meget, at i alt fald provenuet bliver reduceret med en tredjedel; det er dog trods alt noget.

Venstre vil have forstærket indsatsen i EF for at opnå prisreguleringer, der dækker de faktiske omkostningsstigninger. Og det er meget vigtigt, om det kunne ske. Man kan bare igen spørge: hvorfor gjorde venstre ikke det i sin regeringstid?

Endelig vil venstre have fjernet sit eget figenblad, særskatten. Men her må venstre altså henvende sig til det andet folketingsflertal end det, vi repræsenterer, for vi har ikke været med til at indføre den, og den er os stadig inderlig imod.

Under punkt C vil venstre have indført det særlige investeringsfradrag for bygningsinvesteringer og en forhøjelse af investeringsfradraget for maskiner osv. fra 5 pct. til 10 pct. Deri kunne man selvfølgelig være enig. Jeg tror bare ikke, det er det, der er brug for i dansk landbrug i øjeblikket. Jeg tror, at der